

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Tots els impostos
L'Agència Tributària, a punt per cobrar tots els impostos. El govern mostra la capacitat per funcionar sense dependre del sistema espanyol.

10
anys

Proposta de la UE
La UE proposa reduir l'IVA per frenar la crisi. En un principi afectaria bolquers, preservatius i compreses, que baixarien del 16% al 7%.

20
anys

Reunió ajornada
L'escalada de tensió entre CiU i el PP obliga a descartar que es pugui produir de manera immediata la reunió entre Jordi Pujol i José María Aznar.

Full de ruta

Joan Rueda

Els Mossos i el control

L'any 1999 el barri de Ca n'Anglada de Terrassa es va fer tristament famós per un esclat racista. És cert que en aquells temps hi havia, com a molts municipis de l'àrea metropolitana, un xup-xup racista promogut per un moviment d'extrema dreta xenòfob que prendria forma en Plataforma per Catalunya, partit que va arribar a aconseguir una setantena de regidors l'any 2011. Però també ho és que l'esclat, contra la major part de la literatura de l'època, va tenir més a veure amb una guerra pel control del petit tràfic de drogues. Malauradament, els responsables municipals i policials de l'època no van fer cas ni dels líders del moviment islàmic terrassenc, que demanaven mà dura contra els seus. "Ens va fer por que ens titllessin de racistes si actuaven amb duresa contra un sector de la població", un grup de joves magrebins que lluita-

És només una sensació o els atacs feixistes a Catalunya sovintegen davant una certa inactivitat policial, d'una certa pèrdua de control?

ven contra els clans de sempre per controlar el petit tràfic de drogues al barri. Les paraules són d'un ex-alt càrrec municipal de l'època. Resultat: pèrdua de control i violència. L'esclat va provocar ferits i es va haver d'esclarar amb unes duríssimes càrregues policials no vistes a Terrassa des de les actuacions dels grisos en el franquisme.

Aquests dies tinc la sensació que la situació es reproduceix, en l'àmbit català. Els Mossos són incapaçs d'aturar les desenes d'atacs feixistes que es produeixen cada setmana al país. Només aquesta setmana, n'hi ha hagut tres amb ferits, que hagin transcendit. En alguns casos, els autors dels atacs són coneguts a les seves poblacions: han canviat d'objectiu, ara no ataquen els immigrants de nit els caps de setmana, ara busquen republicans. Seria bo que la policia recuperés el control, perquè és obvi que després de l'ANC i Omnium van arribar els CDR, dels quals sabem menys coses, i el proper pas són grups secrets d'autodefensa, que serien ben lícits. Aquest moviment ha de ser pacífic al cent per cent, però per a això ha de poder comptar amb una policia que tingui clars els seus objectius i que faci la seva feina.

Tribuna

Ponç Feliu. Escriptor.

Genealogia de la fòbia

Que el PP i C's disposen de llargues xarxes per pescar els vots de l'extrema dreta fent-los surar de les anfractuositats marines més recòndites és obvi. Que, pel que fa a la realitat nacional de Catalunya, comparteixen els mateixos prejudicis, també. I, tanmateix, no són germans univitel·lins. La catalanofòbia del PP és la pròpia de la dreta reaccionària, de l'Espanya adolorida i queixosa, la que clama des de l'ampla Castella per les imperials glòries perdudes. Gent antiquíssima. Els veig intemporals. I, per això, molts dirigents d'ara són pura manifestació clònica dels de la CEDA de la República o, abans, dels de les velles oligarquies espanyoles del XIX, del temps de la democràcia censatària. Per tant, res de nou sota el sol. És el seu un anticatalanisme congènit, estructural i menys o menys virulent en funció dels avatars i conjuntures de la història.

CIUDADANOS COBREIX una altra realitat: la seva fòbia, la seva repugnància vers tot el que faci olor a català es recolza en vivències, en fenòmens existencials

que ultrapassen aquella rutina heretada, ancestral i atàvica del PP. A C's hi ha un plus sentimental anticatalà absent en el PP. Ciudadanos s'alimenta sobretot de l'alta burgesia de la "Diagonal para arriba" i, molt abundantment, de capes perifèriques i marginals metropolitanes. El factor sentimental és la marca més significativa de C's, l'autèntic element diferenciador del PP, perquè el ressentiment n'és el seu motor més poderós. Pel que fa a la franja de "dalt", ja els seus fundadors responen a una definida tipologia de pretesos intel·lectuals, que, sobredimensionant les seves capacitats, varen

considerar-se creditors al reconeixement més entusiasta de la societat catalana. Però, en ubicar-los aquesta en el grau ni més alt ni més baix que els pertocava, però sempre lluny de l'Olimp, la seva frustració va cristal·litzar en l'esmentat ressentiment vers la societat més pròxima, o sigui, la catalana.

PEL QUE FA AL SECTOR PERIFÈRIC l'esmentat factor sentimental hi és també present amb una explicació encara més simple i ja ben coneguda des del lerrouisme: les tremendes injustícies que pateixen s'han de focalitzar en un culpable i, en lloc d'identificar-lo amb els autèntics forjadors de tanta ignomínia, es concreten, per desplaçament, en aquells que, a més a més, parlen diferent, en els estranys a la seva identitat i que massa sovint són, també a més a més, els seus principals. En fi, més evident quedaria repassant Marx, Hannah Arendt, o acudint a la imprescindible *Massa i poder* de Canetti. Però, és clar, s'esdevé impossible en el marc d'aquest article.

“El ressentiment és el motor més poderós de C's i l'element que el diferencia del PP

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-girona@elpuntavui.cat

Girar full

■ Què entén vostè, Sr. President d'Espanya, quan vol dirnos, "oblideu i comenceu de bell nou"? No, Sr. President, aquestes pàgines que vostè vol oblidar són ni més ni menys que la continuació de més de 300 anys d'injustícies i calvaris del poble català. No es pot oblidar, la història està escrita en els solcs, valls i muntanyes de la terra, els llibres i la memòria col·lectiva de generacions. Vostè s'ha de penedir d'haver estat un principal avalador del 155. Només amb diàleg obert i franc, amb ganes d'entesa, es pot arribar a acords: 1) Llibertat incondicional dels empresonats polítics i retirada de crida i cerca dels exiliats. 2) Referèndum a Catalunya. 3) Espanya ha de demanar perdó pels greuges que ha sofert i sofreix el poble català. Ja sabem de la cinquena columna que a Catalunya ha estat alimentada durant

més de 80 anys de recent història, i encara avui hi ha partits i grupuscles que provoquen, insulten amb total impunitat i la "justícia" espanyola fa l'orni. A la història recent, tres presidents ha tingut i té Catalunya que ens han portat amb honor: Pujol, Mas i Puigdemont. Hi ha un quart president en el qual s'hauria d'emmirallar el poble: Torra. Fe, llum als ulls i força al braç.

ZACARIAS EGEEA LÓPEZ
Cassà de la Selva (Gironès)

Per aquí sí, per aquí no

■ Ja tenim el projecte guanyador dels pressupostos participatius de Sant Narcís. Els veïns no tenen cap responsabilitat sobre el resultat, tenen una informació esbiaixada, ells només estan arreglant el seu barri. Competien quatre projectes: alguna cosa per a gossos (no me'n recordo exactament), urbanitzar bé

una plaça i suprimir voreres del carrer Rosselló o el carrer Costa Brava. Es dona la circumstància que aquests dos carrers ja eren en una llista de prioritats que havíem elaborat a la comissió de barreres de Mifas el 2013; informo als que no ho saben que el pla d'accessibilitat municipal ja disposa d'una partida pressupostària per cobrir obres de supressió, partida que és més fàcil i més profitós amb vista al visitant gastar-la a reformar (no pas suprimir) barreres dels barris més cèntrics. Els que vivim en aquest barri, en el qual per cert hi ha un alt percentatge de persones amb problemes de mobilitat ja que és on està ubicada la Residència de Mifas, no som prioritaris, es veu que no paguem IBI, escombraries i impostos varis. Ah, per si voleu saber-ho, per un marge molt petit de vots i amb una participació molt minsa, ha guanyat el carrer Rosselló, hem de celebrar que

no hagi guanyat el projecte dels gossos, no perquè tingui res en contra dels animalets, sinó pel greuge que suposaria estar competint amb ells i a sobre perdre. Ho sento pels veïns del carrer Costa Brava, potser als pressupostos participatius de l'any vinent (perquè on toca, amb el pla d'accessibilitat no crec jo). Mentrestant seguirem aguantant que ens marquin el camí.

ANNA MARIA GUILLÉN
Girona

Dotze nens

■ Dotze nens han quedat atrapats en una cova a Tailàndia; el que veig m'encrespa. Hi ha la possibilitat que restin quatre mesos dins la caverna!! Cap institució internacional: Unesco, ONU, Creu Roja... no posa cap mitjà tècnic pel qual puguin rescatar-los?

XAVIER FERRER
Barcelona